

Kürti László

LÉTHATÁR

mire a poharat letetted, már nem volt részeg senki,
nem röhögtek rajtad, de van-e pénzed, s mennyi?
mire eszedhez tértél, csak gatyá volt már rajtad. véget
ért a korszak, lecsengett az érdem, nemcsak neked,
másnak sem szóltak. szabadságnak öröm a felejtés,
a többi majdnem szégyen. a korszak leköszönt,
képcsöves színesstévé, ikertelefon, de még mindennek
megvolt a helye, neve anyádéknál, otthon! rágódni
a múltat, nyelni, minnek? – úgyis kiokádod. akik régi
ismerősök, tudják, mi mennyi, ki vagy. fehér
frottírozni két piros csíkkal, szandál, kihúzott szál
a műszálas ingben, abból a korból bárki magára ismer.
enyveszöld falak, csencselés, szerelem, pofára esni
nyílegyenest a gangon – persze, azt még szabad. állj fel,
rándítsd a vállad, ők is csak emberek. járd körbe a helyszínt,
van-e, aki a tényekkel még végleg tönkre tehet.

GESZTENYETORTA

munka, és hazaindulsz végre, ünnepelnek
nyugdij előtti szeniorok. majd nem mozdulsz
késő estig. híradóra nyitva az agyad, bárki
bármit mond, holnap új tényeket dob
a kismellű bemondó. felesleges a kar,
a láb, percenként átkapcsolsz a sehova.
lehúzod a zoknid, túl van fűtve a lakás,
kicsit aggódsz, hogy lesz-e még, aki jönne
szeretni. ki kéne menni megfürödni.
bal oldaladra fordulsz, a szeniorok
jutnak eszedbe, dagadó láb, tűzijátékos
gesztenyetorta, egy cikk, kettő, kistányér,
előnt végre az éjjeli zsidbadás.